

Un dia vaig saber què som

Un relat de: [Noia Targarina](#)

Un dia vaig saber què som i,
El que ens queda a les persones,
Quan una persona estimada se'n va d'aquest món,
I llavors penses i recordes un munt de coses,
I et vénen a la ment un munt de records i pensaments,
Que has viscut amb aquella persona,
És molt fàcil dir i pensar...
Que no et sents malament i et fa mal recordar i pensar en aquella persona
perquè no és veritat el dolor i va minvant a poc a poc,
La veritat mostra els sentiments que sents.
És dur i molt difícil.
Perquè els sentiments els tens a flor de pell,
Les llàgrimes et llisquen
quan penses en la persona que tant estimaves i no hi és,
I no li pots dir en persona quant te l'estimaves,
Recordar però és el més difícil.
Tirar endavant el carro sense aquella persona
se't fa molt difícil al principi però ho has de procurar.
No plorar i no deixar aflorar els sentiments.
És difícil però has de fer per tu i de cara els demés!
Per la teva família i poder superar el record.
És molt i molt dolorós!

Això ho dic no sols per mi sinó per experiència.
Això es la vida!

Qui ho diria?